

عنوان مقاله:

میانجیگری به عنوان فرآیندی برای مدیریت تعارض و بهبود همزیستی در مراکز آموزشی، مطالعه ای بر اساس ادراک دانش آموزان

محل انتشار:

سومین همایش ملی ایده های کاربردی در علوم تربیتی، روانشناسی و مطالعات فرهنگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

امل شیخانی - کارمند آموزش و پرورش شادگان

علی شجاعی فرد - دانشیار گروه مدیریت، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

میانجیگری مدرسه راهبردی است که به دلیل تمامی مزایایی که دارد به طور فزاینده ای در تعداد بیشتری از مراکز آموزشی در حال اجراست. علاوه بر این که یک فرآیند ارتباطی است که امکان رویارویی با تعارضات را به شیوه ای مشارکتی فراهم می کند، شامل یادگیری مهارت های مختلف اجتماعی و شخصی نیز می شود. در نهایت، تقویت روابط بین فردی دانش آموزان را قادر می سازد و در عین حال همزیستی را در مدرسه تقویت می کند. اگر همزیستی با عمل ساخته می شود و مدرسه محیطی است که در آن تعاملات مستمر رخ می دهد، به نظر مناسب می رسد که محیط مدرسه را مکانی برای یادگیری نحوه همزیستی در نظر بگیریم. با این وجود، مطالعات با هدف شناخت تاثیر میانجیگری کمیاب است. این مقاله ارائه شده در اینجا با توجه به نیاز به اجرای اقدامات و برنامه های میانجی گری با کیفیت در مدرسه، از همین زمینه ناشی می شود. هدف اصلی یادگیری بازخورد دانش آموزان است. با استفاده از یک نظرسنجی موردی طراحی شده، اطلاعات از ۳۱۰ دانش آموز جمع آوری شده است. دلیل اصلی حضور در میانجی گری، حل مشکلات و شایعه پردازی ها بیشترین منشا درگیری های میانجی گری بوده است. با توجه به موارد قابل بهبود، نیاز به ارائه اطلاعات در مورد خدمات میانجیگری در مدارس، آموزش همه دانش آموزان و گسترش نقش میانجی روشن می شود.

کلمات کلیدی:

میانجیگری همتایان دانش آموزان، حل تعارض، ارزیابی، روابط بین فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788501>

